

at enhver udlænding med opholdstilladelse i Danmark kan bosætte sig eller opholde sig i en hvilken som helst af landets kommuner.

Ved en præcisering af udlejningsreglerne til det statsstøttede byggeri og lovfæstelse af kommuners anvisningsret i den private udlejningssektor kan der ud fra et helhedssyn tages bredere hensyn til befolkningssammensætningen i bestemte kvarterer og bygge- lser.

På lang sigt er der imidlertid brug for en overordnet planlægning, som bl.a. indeholder følgende elementer:

- a) højere kvoter og bedre spredning af almennyttige boliger og ungdomsboliger. Det kan eventuelt ske via planlægningen,
- b) fremme af kommunernes eller almennyttige selskabers opkøb/leje af parcelhuse eller andre ejendomme med henblik på udlejning til vanskeligt stillede.

Forslagsstillerne tror ikke på meget firkantede fordelingsordninger efter befolkningstal og lignende.

Sådanne ordninger griber for stærkt ind i kommunernes selvstyre. Således vil kommuner, der i forvejen har et rigt udbud af almennyttige boliger, gennem sådanne ordninger forhindre i at udvide deres udbud.

ad 4

Alle erfaringer viser, at fælles aktiviteter mellem danske og indvandrere giver den bedste integration med gensidig respekt for forskellig kulturbaggrund.

I den oplysningskampagne om indvandreres og flygtninges vilkår i Danmark, som Folketinget har vedtaget på socialdemokratisk initiativ, er der således lagt stor vægt på kulturaktiviteter. Det bør også være tilfældet med mere langsigtede planer for fremmedes integration i det danske samfund.

ad 5

Da bosætningen og integrationen af indvandrere er et fælles ansvar, bør tilskuds- og udligningsordninger tilrettelægges således, at kommuner med mange fremmede holdes økonomisk skadesløse.